

Pjesma

324. Pri izboru pjesama između čitanja, kao i ulaznih, prikaznih i pričesnih pjesama, valja se držati načela koja su iznesena na tim mjestima.

Posebna ovlaštenja

325. Osim ovlaštenja za izbor nekih zgodnijih tekstova, o čemu je bio govor u prethodnim brojevima, Biskupske su konferencije ovlaštene da u posebnim prilikama uvedu neke promjene s obzirom na čitanja, ali uz uvjet da se tekstovi odaberu iz lektionara koji je propisno odobren.

G l a v a VIII

MISE I MOLITVE ZA RAZNE PRIGODE I PO ŽELJI, KAO I MISE ZA POKOJNE

I PRIGODNE I ZAVJETNE MISE I MOLITVE

326. Budući da liturgija sakramenata i blagoslovina pruža mogućnost pravo raspoloženim vjernicima da im se skoro svaka zgoda života posvećuje božanskom milošću koja proizilazi iz vazmenog otajstva⁶⁶ i budući da je Euharistija sakrament svih sakramenata, misal stavlja na raspolaganje obrasce misa i molitava koje se mogu uzeti u raznovrsnim okolnostima kršćanskog života za potrebe svega svijeta i sveopće ili mjesne Crkve.

327. Uzevši u obzir široka ovlaštenja za izbor čitanja i molitava dolikuje da se prigodne mise uzimaju suzdržljivo, tj. kad to traži posebna prigoda.

328. U svim prigodnim misama, ako nije izričito rečeno drukčije, mogu se uzeti ferijalna čitanja kao i pjesme između njih ako se slažu s misom koja se slavi.

329. Tri su vrste prigodnih misa:

a) Obredne mise koje su spojene sa slavljenjem nekih sakramenata ili blagoslovina, ili sa spomendanom njihovih godišnjica.

b) Mise za različite potrebe koje se uzimaju u nekim posebnim okolnostima, bilo kadikad bilo u određena vremena.

c) Zavjetne mise odabiru se slobodno, prema pobožnosti vjernika, o Gospodnjim otajstvima ili na čast blažene Djevice Marije ili svetaca.

330. Upotreba se obrednih misa vrši po propisima koji se donose u obrednim knjigama ili u tim misama.

331. Nadležna vlast može odabrati između misa za različite potrebe mise za javne potrebe koje u toku godine određuje Biskupska konferencija.

332. U slučaju neke veće potrebe misa se za tu potrebu može slaviti po naredbi ili dopuštenju mjesnog Ordinarija u sve dane osim na svetkovine i nedjelje došašća, korizme i Uskrsa.

333. U dane, kad dođe obvezatan spomen sveca, ako to zaista traži potreba, u slavljenju s narodom može se uzeti misa koja odgovara toj potrebi, i to po sudu upravitelja crkve ili samog misnika.

334. U dane, kad je neobvezatan spomen ili je dan preko godine, slobodno je slaviti bilo koju prigodnu misu ili molitvu izuzev obrednih misa.

MISE ZA POKOJNIKE

335. Crkva prikazuje euharistijsku žrtvu Kristove pashe za pokojne sa svrhom da u međusobnom zajedništvu svih Kristovih udova jednima isprosi duhovnu pomoć, a drugima donese utjehu nade.

336. Među misama za pokojne prvo mjesto zauzima pogrebna misa koja se može slaviti svakog dana osim na svetkovine i nedjelje došašća, korizme i Uskrsa.

337. Misa za pokojne može se slaviti i u dane kad je obvezatan neki spomen: poslije primljene vijesti o smrti ili prigodom pogreba pokojnika ili na prvu godišnjicu.

Druge se mise za pokojnike, ili »svagdanje« mogu slaviti u one dane kad su dopuštene zavjetne mise, samo ako se zaista namjenjuju za pokojnike.

338. U pogrebnim misama neka se obično drži kratka homilija isključivši svaku vrst pogrebne pohvale. Homilija se savjetuje i u ostalim misama za pokojne s narodom.

339. Neka se nagovaraju vjernici, osobito pokojnikovi domaći, da svetom pričešću sudjeluju u euharistijskoj žrtvi prikazanoj za pokojnika.

340. Ako je pogrebna Misa neposredno povezana s obredom pogreba, izostavi se završni obred, a iza popričene molitve vrši se obred preporuke duše. Taj se obred drži jedino ako je lijes nazočan.

341. U određivanju i odabiranju onih dijelova mise za pokojne, naročito pogrebne mise, koji se mogu mijenjati (npr. molitava, čitanja, sveopće molitve), neka se ima pred očima, kako dolikuje, pastoralne okolnosti s obzirom na pokojnika, na njegovu obitelj i na prisutne.

Uz to neka pastiri duša imaju poseban obzir na one, koji prigodom pogreba prisustvuju bogoslužnom obredu ili slušanju evanđelja, bilo nekatolici bilo katolici koji kod euharistije nikada ili skoro nikada ne sudjeluju ili se čini da su čak i vjeru izgubili: svećenici su, naime, sluge Kristova evanđelja za sve.